

Notes du mont Royal

WWW.NOTESDUMONTROYAL.COM

Cette œuvre est hébergée sur «*Notes du mont Royal*» dans le cadre d'un exposé gratuit sur la littérature.

SOURCE DES IMAGES
Google Livres

Τὰ σωζόμενα τῶν παλαιότα-
των Ποιητῶν

ΓΕΩΡΓΙΚΑ,
ΒΟΥΚΟΛΙΚΑ, καὶ
ΓΝΩΜΙΚΑ.

*Vetustissimorum Authorum
Georgica, Bucolica, & Gno-
mica p̄emata quæ super-
sunt.*

Accessit hanc editioni

*Is. Horriboni Theocriticarum
Lectionum libellus
Cætera sequentes paginae indi-
cant.*

*Sumptibus Ioannis de Tournes
Reip. & Academię Typographi.*

M. DC. XXXIX.

ΒΙΒΛΙΟΤΗΚΗ
ΜΕΓΑΛΗ
ΡΩΜΑΝΟΥ
ΒΑΣΙΛΕΥΣ

TYPOGRAPHVS LECTORI
beneduculo S.

Ne sis nescius, lector, quod in hac nostra editione, praeter
ea qua in priore habuisti, sit praestitum, paucis rem habe:

Primum Graca ut quam emendatissime ederentur o-
peram studiose dedimus:

Deinde in Latina interpretatione multa fecimus me-
liora.

Tertio, quadam adiunximus carmina partim Theocri-
ti, partim aliorum poetarum, qua in priori deessant: qua-
dam etiam qua in nullis reperias.

Musai quoque poema & propter elegantiam, & quia
non videbatur argumentum alienum, edere visum est.

Postremo, Isaaci Hortiboni Lectionum Theocriticarum
libellum addidimus, in quo tum Theocriti tum aliorum
poetarum loci non pauci quam emendantur, quam expli-
cantur.

I. CRISPINI de sua editione
dixit.

Si decus est paucis quam plurima dicere, & apte:
Quidni etiam exiguo claudere multa libro?

OECONOMICA TOTIVS
OPERIS PRÆFA-
TIO.

IOANNIS CRISPINI.

RAVIOREBUS defectum labo-
ribus quid vetat in amœnos non-
nunquam Poetarum hortos re-
quiescendi gratia excurrere? Sanè
fuit ea mihi iam dudum in promo-
uendis (quoad potui) literarum stu-
diis voluntas, ut quum à grauioribus illis, imò pri-
mariis Autoribus edendis orij quid superesset, se-
cundariis quoad humanitatem pertinent, impende-
rem. Maximè verò iis qui viciniore origini, ut Pla-
to monet in Philebo, minus attractatum sordium
habent: qui verbis lectis, aptis & illustribus idem ef-
ficiunt, quod pictores præstant suis pigmentis can-
doris ac ruboris, & aliis cuiusque generis coloribus
scitè omnino adhibitis & eleganter. Ac quum supe-
rioribus annis ab Homero Poetarum principe ce-
ptum esset, nunc alterum ab illo. Hesiodum, & illi
ὁμῶς ἔργων. Theognidem quoque & Phocylidem:
Theocritum aliòsque primarios Poetas, quos ex-
cellentis & exquisitæ scripturæ dotes vetustatem
ferre potuerunt, prosequi non iniucundum duximus
ea forma quæ & domi & foris oblectet nec impedi-
at circumgestantem. Distinximus quidem eos veluti in

OECONOMIA

res operibus τοῖς σωζομένοις : secundam Theocrito,
ac reliquis Εἰδυλλιογέλοις : tertiam ipsi Theognidi
ceterisque Γνωμολόγοις hac exiguitate dedimus, ut
in unum volumen coire omnes possint, quorum
seriem subiecta huic Epistolæ tabula demonstra-
bit.

Quid potest præstitum sic hac editione non est
pluribus recensendum : ipsa se cognoscent candidi
Lectores : ne aut prolixiori præfatione periucun-
dam horum Poëtarum lectionem remoret, aut vere-
cundiæ terminos nimia commendatione transi-
liam. Spero equidem susceptum hunc laborem in-
que eo doctorum virorum præstitam operam atque
industriam studiosis nec inutilem nec ingrati-
tutam, cum & Latina versio, quæ de Græcis fideliter
expressa est, omnibus è regione coniuncta deure-
um etiam breuibus ea annotationibus indicata sint
quæ necessaria erant, huiusque enthridioli modulo
possimum conueniebant.

Atque ut ingenue semper agnouimus à quibus
profecimus præter eos quorum elucubrata studia in
hos Poëtas citata extant, pleraque nobis benignè
communicauit D. Portus Cretensis, vir Græcè at-
que Latine doctissimus : multa etiam apud B. Mar-
quardum contulit C. Auberius Triumcurianus, præ-
sertim in iis quæ Simmiae Rhodio attribuuntur quæ
præterquam quòd sunt αἰνίσματα arbitratu veteris
Auctoris efficta corruptissima erant. Ioannes Pediafi-
mus Theocriti Εὐεργεία declaratus, quantis dif-
ficultatibus afficeretur, antè testificatus est his ver-
bis : *ἡμεῖς οὐκ ἐκείνῃ τῇ ἐκδοτῇ ἀνίσταμεν ἀλλ' ὅμοιον δια-
τίττωμεν, ὥστε καὶ πικρὸν, καὶ διὰ τὸ ἀνεύθυνον τὸ
μεγαλὸν ἐκείνῃ ἰσορροπὴν ἔχον, καὶ τὸ ἐν εἰς τὴν σπου-
δαίαν, καὶ ταῦτα μὴ καὶ πάλιν ἀπὸ τοῦ συγγραφέως ὅτι
πολλὰ ἐπιτελείας ἀποδίδωκε.* Quæ sanè præfa-
tio æquas de Quæ, Alis, ac Securi, augmat. cis Sim-

TOTIVS OPERIS.

mae commentis prædici vsurparique merito possent. Hæc verò breuibus i cicirco non abs te præfatur, vt intelligant studiosi adulescentes, perexiguos quidem dari hos libellos, sed repletos tanta Poetarum veterum gaxa, tum multiplici rerum sententiarumque grauitate ac varietate plenos, vt materia volumina non solum operatum ex operis difficultate superent, verum etiam utilitatem grato compendio (his præsertim temporibus alioqui perturbatissimis) coniunctam habeant.

POETARVM QVI TRIBVS
distinctis libris, vno tamen eodemque com-
prehenduntur, cata-
logus.

I.

GEORGICA HESIODI ASCRAE, OPERA & DIES.

Apud veteres ediscebant pueri Hesiodum, cuius auctoritas tanta erat vt ipsius carmina tanquam oracula & *ἀέμματα* quædam communi sermone vsurparentur.

SEVTVM HERCVLIS.

Dionysius Longinus Rhetor, in libro *de Criticis* quem hoc ipso anno edidimus, videtur ambigere an Aspis sit Hesiodi genuinum opus.

OECONOMIA

Annotationes in *Ερμα καὶ Ημέραι*, Philippo Mel. politissimum, Frisio & Garbitio debentur.

THEOGONIA eiusdem Poet. Cui addita genealogiarum compendiaria descriptio nobis à D. Porto Cretensi communicata, plurimum lucis adfert.

I I.

BUCOLICA.

THEOCRITI SYRACUSII
Eidyllia, apta ad Poëticae principia excolenda, quæ à primis pastorum quietis meditationibus profecta dicuntur. Virgilius à *Pastoribus* exorsus ad *Aratores* se transtulit: & ab Aratoribus ad *Herodes*: qui etiam Pastorum requiem in ipso Eclogæ principio ob oculos posuit,

Tigres tu parula recubans sub tegmine fagi, &c.

V. Vrinsemius alique hæc Eidyllia exposuerunt.

SIMMIAE RHODII.

OUVUM. ALIAS. SECVRIUM

Restituit suis metris, enodatæque exposuit Aubertius.

MOSCHI Syracusij.

BIONIS Smyrnæi Eidyllia, ex A. Mekerchi, tum ex Ful. Vrsini scriptis aucta,

YSSONI elegans Eidyllium, Græcis versibus à Fed. Iamotio redditum.

I I I.

GNOMICA.

THEOGNIDIS Megarensis vetustissimi Poëtæ sententiæ elegiacæ annotationibus selectis E. Vinnæi, I. Hertelii, I. Schegkij, aliorumque lucubrationibus expolitæ.

TOTIVS OPERIS.

PHOCLIDIS poema admonitorium.

PTHAGORÆ carmina aurea scholiis V. A-
merpachij aliorumq. obseruationibus illustrata.

SOLOONIS sententiæ quæ supersunt,

TYRTÆI varia.

SIMONIDIS pleraque,

THIANI,

NAVMACHII,

PANTASIDIS,

ORPHEI,

MIMNERMI,

LINI,

CALLIMACHII,

EVENIPARII,

ERATOSTHENIS,

MENECRATIS,

THOSIDIPPI,

METRODORI.

TIMOLIS. Quorum sententias plerasque
multi magni scriptores veluti axiomata & oracu-
la non sine honoris præfatione citarunt, Plato
(inquam) Aristoteles, Xenophon, Plutarchus, A-
thenæus, Dion, Chrysostomus, Philo Iudæus: ac
de Patribus Græcis Clemens Alexandrinus, ac
Basilius cognomento Magnus.

NOS POETAS INSEQUIVITUR
eadem tertia Enchiridij parte,

SENARIO RV M Libellus, continens aliorum
quoque Poëtarum sententias: quemadmodum ex
Indice ad calcem illius tertiæ partis appositæ con-
stabit.

ADDITA sunt eiusdem cum superioribus ar-
gumenti nonnulla ex veterum Comicorum fra-
gmentis: quorum nomina idem Index common-
strat.

Fructe his, ô Philomuse, & nostris studiis hæc.

Notes du mont Royal

WWW.NOTESDUMONTROYAL.COM

Une ou plusieurs pages ont été volontairement omises ici.

ΜΟΥΣΑΙΟΥ ΤΑ ΚΑΘ'

Ερὼ καὶ Λέανδρον.

M V S Æ I D E H E R O -

ne & Leandro poemata ele-
gantissimum.

ΥΥ 3

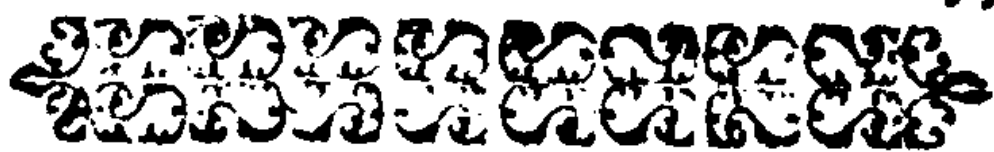
Εἰς Μυσῶν ὀπιπίριον.

Εὐμόλπῃ φίλον ὦν ἔχ' τ' ἀλγερικὸν ἔδαν
Μυσῶν φθιγγὺν σὺ μ' ἐπ' τῷ ᾧ παρῶ.

In Musaeum epitaphium.

*Eumolpi charum tenet ora Phalerica gnatum
Musaeum cassum corpore in hoc tumulo.*

*Sed cum quatuor fuisse Musaeos à Suida tradatur, v-
nusque ex iis, an alius quispiam hic noster fuerit, inqui-
rendum. De eo scripsit in Notis suis ad Laertium Is.
Horius.*

ΑΛΛΟΣ Ο ΡΟΜΑΙΟΣ ΤΟΙΣ

απουδαίους δὲ ἀρετίζει.

ΜΟΥΣΑΙΟΝ δὲ παλαιότερον ποιητὴν ἔδει-
 λητα φερουμένην τῇ περὶ ἀρετῆς τέλει, καὶ τῇ ἐν-
 τῶν τοῖς ἐπίεσιν αὐτῆς δι' ἑμοῦ ἐτυπώθη-
 ματι, καὶ τῇ αὐτὸν ἡδίστον ἔχει καὶ λογιζομένη καὶ μέλι-
 στας αἰετῆς τῆς αὐτῆς τῇ Οὐιδίᾳ δαμιόνητα
 δημοσίως τῷ ὄντι καὶ ὁμοῦ, καὶ ὅπως αὐτοὶ ἐμμελῆτα ἐν
 ταῖς ἡμέραις καὶ Λεωνόρᾳ ἀρετὴς ἀγαθοὶ ὅπως αἱ λαμβάνει
 οὐδὲν τὸ βιβλίδιον ἢ ποιεῖται μὲν τοὶ δὲ τῇ καὶ χρημα-
 τὰ ἢ ἔχει καὶ αὐτὴς περὶ ζῆλον ἑμὴν πάσαι τὰς τῇ ἐλ-
 λήσιν ἀρίστες βέλους, καὶ ἐν τῇ εἰδήσιν, δώσω ὅτι ἔχει
 καὶ ἐτυπώθη αἶθρ' ἀρετῶν πολλῶν. πρὸς αὐτὴν πᾶσι καὶ ἀ-
 κινδύνως ἐκπεραθεῖσιν καὶ πρῶτον μέλιντα ὑποστῇ λίγαν
 ἀκινδύνως. καὶ ὅτι χρημάτων, καὶ αὐτὴ τῇ ὑπὸ ὅτι γινώ-
 σκει τῇ δόξῃ καὶ μέλιντα φιλοχρηματίας ἔχει, μέλιντα ὅ-
 τας πρὸς αὐτὴν ἀπὸ τῆς αὐτῆς τῇ γὰρ αὐτῆς καὶ τῇ χρη-
 μάτων αἶθρ' ἢ δυνάμειν ὅτι ποιεῖν ὅτι ὑμεῖς μὲν ἐκπεραθεῖσιν
 εἰσὶν αὐτὴ καὶ πολλὰ μὲν καὶ δαπάνη, ποιεῖται
 διατελουμένη, ἢ ὅτι αὐτὴ.

MARCI MUSVRI CRETENSIS.

Templum erat in Sesto, porriciebant ubi libamenta
 Veneri festinantes quotannis: at arcum
 Vaser amor gestabat, iacularique gestiens,
 Ante circumspiciabat, arcumque conorsit sagittam
 Matris in sacri dotissam, properansque in huius
 Hepati Leandri cum puella praeordia statim transfodisse:
 Verique autem Cupidinis eodem percussi furore,
 Sui potius sunt, nuptiarumque consciam lucernam
 Clandestinarum posuere: ferrum autem illa ferita
 Sanguinem multo magis prodidit amantis procelis.
 Et eos luce priuavit, priuavit etiam lusibus veneris.

Eiusdem in Musaeum.

Etiam praeordia inuidia deorum tetigit: nam carminibus
 Iactant se consecutum Mars praemia laborum.
 Id audiens indignatus est, quod sua obumbrauerunt opera
 Tenebrae fati, Martisque non tulit iniuriam amor:
 Musaeque mandauit: ille vero canebat amantium
 Fur rem decerpenti virginitatis florem.
 Laudetur ergo paruis pannis in marginibus,
 Qua paruis ludens manibus patrauit Cupido.

ΜΑΚΡΟΤ ΜΟΥΣΟΥΡΟΤ ΤΟΥ ΚΡΗΤΟΣ.

Νηὸς ἱλὺ αἰῶ Σησὸν, ὁ γένιον ἦχε θυλαῶ
 Κητοροῦ γυεῖ πευδοῖ τεσ ἐτήστιν αὐ παρ ἑ τὸ ξον
 Οὐλθ ἔρωε καταζε δεισεύσαι ὅ μεμνωῶς
 Οξεία δεινδύλασκε περὸν δι' ἰδυται οἰσὸν
 Μιθὸς ὅτ' ἀντειραὶ ἐπατέρων δι' ἐπιτάδι
 Ηπαπ Λειανδροῖς κέρης εἰνὰς αἰψα κέρησαι.
 Αμφοτέρω δι' ἐπιδου, αὐτὰ πεφουημψίσι εἰσρα,
 Αλληλὼν δόποναιτο γάμων ὅ στωίστορα λύχρον
 Λαθριδίαν θηχαντο, σιδίσειον ὅ γολεχαίς
 Αἶμα πολυπλάγκτες παρὺ δυνά ποθεινῶτας αἰλῶσαι,
 Καὶ σφε φαίσις μὲρ ἄμερον, ἄμερον ὅ κὺ φιλοτήτων.

Τοῖς Μυσσῶν.

Καὶ εἰνὰς ἀδρήσφα θεῶν ἱλε' δὴ γὰρ αἰοδαῖς
 Στεῦτο λαχεῖν Αρκεμευῶθ ἀφονα πόνων.
 Τῷτο κλύαντι μέσησ' ὅτ' εἰς ἐπιλώθην ἔργους
 Αχλιδ' ἀδύα ἀδύς, τ' ἔχαιδαι ὕβριν ἔρωε.
 Μυσσῶν δι' ἐπέπλεον ὅ δι' ἐκλήζει ποθεινῶτων
 Οἰσρον δόποδρίψαι παρθενίης χάλυκας.
 Αἰείδων ὅ μικρῶσιν ὅπσιζας σελίδεσσιν,
 Οὐσ' ὀλίγαις παίζων χερσὶν ἱερῶν ἔρωε.

MVSAEI DE HERONE
& Leandro.

D I C Dea occultorum testem lucernam amorum:
Et nocturnum natalicem per mare uellarum
nuptiarum:

Et osium tenebrosam, quem non vidit immortalis aurora:
Et Sestum & Abydum, ubi nuptia nocturna Herus,
Natan emque Leandrum simul & lucernam audio.
Lucernam annunciantem nuncium Veneris,
Herus nocte nubentis nuptias ornantem nuntiam.
Lucernam amoris simulachrum, quam debuit aetherei Iu-
piter

Nocturnum post officium ducere ad co:sortium astrorum,
Ac ipsam app:llasse sponsas-ornantem stellam amorum,
Quoniam fuit ministra amatoriarum cararum,
Nuntiumque seruauit insomnium nuptiarum,
Antequam molestus status staret inimicus ventus.
Sed etiam mihi canenti unum concine finem
Lucerna exincta, & peruentu Leandri.

Sestus erat & Abydus è regione, prope mare
Vicina sunt urbes: Cupido arcum tendens,
Ambabus urbibus unam commisit sagittam,
Iuuenem vrens & virginem: nomen verò corum
Suavisque Leander erat, & virgo Hero:
Hac quidem Sestum habitabat, ille vero oppidum Abydi.
Ambarum urbium perpulchra stella ambo:
Smales inter se, tu verò siquando illac transibis,
Quare mihi quandam turrem, ubi quondam Sestias Hero
Stabat lucernam habens, & dux erat Leandro,
Quare & antiqua marisopum fretum Abydi.

ΜΟΥΣΑΙΟΥ ΤΑ ΚΑΘ' ΗΡΩ

κὺ Λεάνδρον.

ΕΙΠΕ θεὰ κρυφαῖαν ὀπιμαρτυροῦσα λύχρον ἱερῶν,

Καὶ τεύχεον πλεονέχου θαλάσσιον ἠμφυαίνον·

Καὶ γάμον ἀγλίσσειτα, τ' ἐκ ἴδεν ἀφ' αὐτῆς ἡαῖς.

Καὶ Σησὺν κὺ Ἀβυδῶν· ἵπτη γὰρ ἔννεχ' Ἡρώϊ·

Νηχούρην τε Λεάνδρον ὁμοῖα λύχρον ἐκείνῃ,

Λύχρον ἀπὸ χέλλοις διακτοῖσι χερσὶν ἔχουσαν·

Ἡρώϊς νεκτὴρ αὖτις γαλασσὸν ἀγνῶτον·

Λύχρον ἱερῶν τ' ἀγαλματ' ὀφθαλμοῖσιν ἔδιδε,

ἔννεχ' αὖτις· αἶθλα δ' ἀγνῶτον ἔμνη γύρην ἄσπερον,

Καὶ μὴ ὀπιλήσων συμφορῶν οἱ ἄσπερον ἱερῶν.

Ὅππῃ δ' οὐκ ἔστιν οὐκ ἔστιν οὐκ ἔστιν οὐκ ἔστιν·

Ἀγνῶτον δ' ἱερῶν ἀκοιμήτων ἠμφυαίνον·

Πεῖν γὰρ πόντος πρὸς τὴν ἀνδρῶν ἰχθύν·

Ἀλλ' ἄγε μοι μὲν τὸν πόντον· ζωνάει δὲ τὸν ὅτιν·

Λύχρον ὀπιλήσων κὺ ὀπιλήσων Λεάνδρον·

Σησὺς ἔστι κὺ Ἀβυδῶν· ἱερῶν ἱερῶν πόντος·

Γαίτονις εἰς πόντον, ἱερῶν δ' αἶα τὸ ζῆλον πόντος·

Ἀμφοτέρως πόντος· ἱερῶν ἱερῶν πόντος·

Ἡρώϊς φλέξας κὺ παρδένον· ἱερῶν δ' αὖτις·

ἱερῶν τε Λεάνδρον ἔστι κὺ παρδένον Ἡρώϊ·

Ἡρώϊς Σησὺν ἱερῶν, ἱερῶν πόντος Ἀβυδῶν,

Ἀμφοτέρως πόντος· φλέξας αἶα τὸ ζῆλον πόντος·

ἱερῶν δ' αὖτις, σὺ δ' αἶα τὸ ζῆλον πόντος·

Διζέ· μοι πὺν πύργον, ὅππῃ ποτὶ Σησὶν Ἡρώϊ·

ἱερῶν λύχρον ἱερῶν κὺ ἱερῶν Λεάνδρον·

Διζέ δ' αἶα τὸ ζῆλον πόντος Ἀβυδῶν,

Adhuc deflent mortem & amorem Leandri
 Verum unde Laander in Abydo domos habitans,
 Heras ad amorem venit, amore vero deuinxit & ipsam
 Hero gratiosa generosum sanguinem sortita,
 Veneris erat sacerdos: cum nuptiarum vero imperita esset
 Turrim à parentibus apud vicinum habitabat mare,
 Altera Venus regina, castitate vero & pudore
 Nunquam coll. Etarum commercio usa: si mulierum:
 Neque tripudium gratiosum aduit iuuenili aetate,
 Lincorem exicans inuidum mulierum:
 (Nam ob pulchritudinem inuida sunt femina)
 Sed semper Cytheream placans Venerem,
 Sape etiam Cupidinem conciliabat libamentis,
 Matre cum caelesti flammam tremens pharetram,
 Sed neque sic exstans ignotas sagittas,
 Iamque Venerem populare vixit festum.
 Quod Sesti celebrant Adonidi & Veneri,
 Cateruatimque festabant ad sacrum diem ire, [larum,
 Quosque habitabant mari circumdatae extremi insu-
 Hi quidem ab Hamonia, hi vero maritima à Cypro.
 Neque mulier vlla remansit in oppido Cytherorum.
 Non libani odoriferi in summitatibus saltans:
 Neque accolarum quisquam deerat tunc festo,
 Non Phrygia incola non vicina ciuis Abydi:
 Neque vllus iuuenis amator virginum, certe enim illi
 Semper secuti, ubi fama est festi,
 Non tantum immortalium offerre festinant sacrificia,
 Quantum aggregatarum ob pulchritudines virginum.
 Verum dea per adem incesit virgo Hero,
 Splendorem gratum emittens facis.
 Qualis alba genas oriens luna.
 Summi vero nixearum rubebant circuli genarum,
 Vt rosa ex thecis bicolor: certe diceres
 Heras in membris rosarum praeatui apparere:
 Colore enim membrorum rubebat: euntis vero [puellae
 Etiam rosa candidam induta tunicam sub talis splendore
 Multa

Εἰσὶ τι τοῦ κλέριτα μόρον, ἢ ἔροτα Λαίδη.
 Ἀλλὰ πόθεν Λαίδη, ἀβυδὸς διδύματα γαίαν.
 Ἡροῖς πόθεν ἴλδι πόθεν δι' ἐπιδήσι καὶ αὐτῶν,
 Ἡροῖς χαίεσσι διδύροις αὐτῶν χαίεσσι.
 Κυπρίδ' ὅτι ἰσθία γαίαν δι' ἀδιδάκτ' ἰσθία.
 Πύργον ἀπὸ τοῦ γένων ὡς γαίαν ναιεταλάων.
 Ἀλλὰ κυπρίδ' αὐτῶν σαφροσύνην ἢ καὶ αὐτοῖς
 Οὐδὲ ποτ' ἀγροῦσιν ἐπὶ μὲν καὶ γαίαν
 Οὐδὲ χροῖν χαίεσσι καὶ ἰσθία ἴλδι.
 Μυρρίν' ἀβυδὸς ἴλδι ἴσθια δὴ λυπεύων
 (Καὶ γὰρ ἴλδι ἴσθια καὶ ἴσθια εἰς γαίαν)
 Ἀλλὰ αὐτῶν κυπρίδ' ἴσθια καὶ ἴσθια
 Πολλὰ καὶ ἴσθια παρὰ τοῖς ἴσθια
 Μυρρίν' ὡς ἴσθια φλογεῖται ἴσθια
 Ἀλλὰ ἴσθια ὡς ἴσθια πυρρῶνται εἰς τοῖς
 Διὶ γὰρ κυπρίδ' ἴσθια καὶ ἴσθια ἴσθια.
 ἴσθια αὐτῶν ἴσθια ἀγροῖν ἀδιδάκτ' καὶ κυπρίδ'·
 Πασυδὸν δι' ἴσθια ἀδιδάκτ' ἴσθια ἴσθια.
 Οἱ μὲν αὖτ' ἴσθια ἀδιδάκτ' ἴσθια ἀδιδάκτ'·
 Οὐδὲ γαίαν πρὸς ἴσθια εἰς πρὸς καὶ ἴσθια
 Οὐδὲ γαίαν πρὸς ἴσθια εἰς πρὸς καὶ ἴσθια
 Οὐδὲ πρὸς ἴσθια εἰς πρὸς καὶ ἴσθια
 Οὐδὲ πρὸς ἴσθια εἰς πρὸς καὶ ἴσθια
 Αἰὲν ὡς ἴσθια εἰς πρὸς καὶ ἴσθια
 Οὐ τόπον ἀδιδάκτ' ὡς ἴσθια ἀδιδάκτ' ἴσθια
 Οἱ μὲν αὖτ' ἴσθια ἀδιδάκτ' ἴσθια ἀδιδάκτ'·
 Ἡ δὲ θεὸς αὐτῶν ἴσθια ἀδιδάκτ' ἴσθια
 Μυρρίν' ὡς ἴσθια ἀδιδάκτ' ἴσθια ἀδιδάκτ'·
 Οἱ αὖτ' ἴσθια ἀδιδάκτ' ἴσθια ἀδιδάκτ'·
 Ἀλλὰ ἴσθια ἀδιδάκτ' ἴσθια ἀδιδάκτ'·
 Ὡς ἴσθια ἀδιδάκτ' ἴσθια ἀδιδάκτ'·
 Ἡροῖς αὖτ' ἴσθια ἀδιδάκτ' ἴσθια ἀδιδάκτ'·
 Χροῖν γὰρ ἴσθια ἀδιδάκτ' ἴσθια ἀδιδάκτ'·
 Καὶ ἴσθια ἀδιδάκτ' ἴσθια ἀδιδάκτ'·

Multa verò ex membris gratie fuerant sed antiqui
Tres gratias miniti sunt esse: ait ruer verò Heros
Oculus videns censum gratiæ pululabat.

Profecto sacerdotem dignam nata est Venus.

Sic ea quidem plurimum antecellens feminæ,

Veneru sacerdotissæ nova apparebat Venus.

Subiit autem iuuenum teneras mentes, neque ullus vir

Erat, qui non affectaret habere coniugem Heronem.

Illa autem benifundatam quæcumq; per alem vagabatur.

Sequentem mentem habebat & oculo & præcordia verorum.

Aique aliqui inter iuvenes admiratum est, & dixu verbis:

Et speriem accipi, Lacedæmonii vidi urbem,

Ubi laborem & certamen audimus pulchritudinum:

Talē aut nondum vidi puellam prudentemq; teneramque.

Fortē Venus habet gratiarum v. am iuue. um.

Intuens defessus sum: satietatem autē non inueni & spicior de:

Illico moriar, cubilia ubi confunderis Heros.

Non ego in cælo cuperem deus esse,

Nostram uxorem habens domi Hero.

Si autem mihi non licet tuam sacerdotem trahere,

Talem mihi Cytherea puellam uxorem præbeas:

Talia iuuenum quisque locutus est. v. od: que alius

Vulnus calans infansit pulchritudine puella:

Gratia passe Leander tu autē ut vidisti incyrtam puellam

Nolebas occultis co. sumere mentem stimulu,

Sed ardentibus domitus inopinatio sagittis,

Nolebas vivere perpulchrā expe. s Heronem:

Simul in oculorum radia crescebat fax amorum,

Et cor feruebat inuidisq; no. inuicem.

Pulchritudo e. um celebris immaculata femina

Acutior hominibus est veloci sagittæ:

Oculus verò via est: ab oculis id. l. us

Vulnus delabitur, & in præcordia viri manat.

Cepit autem ipsum tunc stupor, impudencia, tremor, pudor:

Tremuit, quidem corde, pudor verò ipsum tenet caput.

Obstupuit verò pulchritudinem optimam: amor verò ade-

mit pudorem.

Anda. l. en

[illegible]

Audacter autem ob amorem impudentiam affectans,
 Tacite pedibus incedebat, & contraxit puellam:
 Oblique verò intuens dolosus torquebat oculos:
 Nutibus motu in errorem inducens mentem puella,
 Ipsa verò ut sensit amorem dolosum Leandri,
 Gaudia est ob gratias suas, tacite verò & ipsa
 Sape gratiam suam occultavit, faciem,

Nutibus occultis intuens Leandro.

Et rursus extulit ille verò intus animo gaudibat.

Quod amorem sensit & non rexit puella.

Cum igitur Leander querebat occultam horam,

Lucem contrahens descendit ad occasum dies:

Et regione autem apparuit umbrosa hesperum stella.

Sed ipse audacter adibat prope puellam,

Ut vidit, atratas insurgentes tenebras,

Tacite quidem stringens roseos digitos puella,

Ex imo suspirabat vehementer: illa verò silentio

Tanquam irascent roseam retraxit manum.

Vi verò amara sensit instabiles nutus puella,

Audacter manu variam traxit vestem.

Ultima venerandi ducens ad penetralia templi.

Pigre autem pedibus sequebatur virgo Hec,

Tanquam nolens, talémque emisit vocem.

Famine, verbum minans Leandro:

Hospes, quid insaris? quid me infelix virginem trahis?

Alia no via, meamque dimitte vestem:

Iram meorum cuita locupletum parentum.

Veneru non te decet dea sacerdotem sollicitare:

Virgini ad lectum difficile est ire.

Talia monata est convenientia virginibus.

Feminearum autē Leander ubi audiuit furorem minarū,

Sensit per insidiam signa virginum

(Etenim cum illis nutus minantur femina,

Venerarum consuetu iustum per se nuntia sunt minae.

Virgini autem bene elei boni colora collum osculatus,

Tale verbum ait, amoris lectus stimulo:

Θαρσαλίης δ' ἔστιν ἔσθ' αἰθέριον ἀγαπᾶται.
 Ἡρίμα πρῶτον ἵσταται, καὶ αὐτὸν ἵστατο κύρως.
 Δέξα δ' ὅππῃ δύνει δελφίνας ἐλπίζει ὅπως παρ
 Νόμισσιν ἀφ' ὧν φασὶν ὅπως πλάζων φέρει κύρως.
 Αὐτὴ δ' ὡς ξυνέηκε ποσσὶν δολιχέρτα Λακιδρῶν,
 Καὶ οὐκ ἔστιν ἀγῶνισσιν ἐν ἡσυχίᾳ καὶ αὐτῇ
 Πολλάκις μετρίως ἐλὼ ἀπὸ κύρως ὅπως παρ
 Νόμισσιν λαθροδίοισιν ὅπως ἀγῶνισσιν Λακιδρῶν,
 Καὶ πάλιν αὐτὴ κινεῖται, ὁ δ' ἐνδοθὶ θυμὸν ἰαίνει,
 Ὅτι πῶς ξυνέηκε καὶ ἡ ἀπὸ κύρως ὅπως παρ
 Οὐρα μὲν οὐκ ἀφ' αὐτοῦ ἐλπίζει τὸ ἀφ' αὐτοῦ ὅπως παρ
 Φίλῳ ἀφ' αὐτοῦ κινεῖται ἐν δὴ σὺν ἡμῖν.
 Εἰς αὐτῆς δ' αἰθέριον βαδύσκει ἵσσοις ἀφ' αὐτοῦ
 Αὐτὰρ ὁ Θαρσαλίης μετρίως ἐλπίζει κύρως,
 Πρὶν ἰδὼν αὐτοῦ πρῶτον ὅπως πρῶτον ἐλπίζει
 Ἡρίμα μὲν δολιχέρτα δολιχέρτα δολιχέρτα κύρως,
 Βυαπῶν ἐστὶν ἀφ' αὐτοῦ ἀφ' αὐτοῦ ὅπως παρ
 Οἷά τι χωρὶς ὅπως ἐλπίζει ἐλπίζει χεῖρας.
 Πρὶν δ' ἰδὼν αὐτοῦ χαλιδρῶν τὸ κύρως.
 Θαρσαλίης παρὰ μὲν πολυδαίδαλον ἐλπίζει χεῖρας
 Εἰς αὐτῆς πρῶτον ἀφ' αὐτοῦ κινεῖται τὸ κύρως
 Οὐκ ἔστιν ὅπως τὸ κύρως ὅπως τὸ κύρως ὅπως παρ
 Οἷά τι χωρὶς ἐλπίζει, τοῦ δ' αὐτοῦ τὸ κύρως.
 Θηλυτέρως ἐλπίζει ἀφ' αὐτοῦ Λακιδρῶν
 Εἰς αὐτῆς πρῶτον ἀφ' αὐτοῦ κινεῖται τὸ κύρως
 Αὐτὴ δ' ἐλπίζει ἀφ' αὐτοῦ ἐλπίζει χεῖρας
 Μὲν οὐκ ἔστιν ἀφ' αὐτοῦ πολυδαίδαλον χεῖρας
 Κύρως δ' αὐτοῦ ἐλπίζει τὸ κύρως ἀφ' αὐτοῦ.
 Παρθεναίης δ' ἐλπίζει ἀφ' αὐτοῦ ἐλπίζει τὸ κύρως
 Τοῖα μὲν ἀφ' αὐτοῦ ἐλπίζει παρθεναίης.
 Θηλυτέρως δ' ἀφ' αὐτοῦ ἐλπίζει ἀφ' αὐτοῦ ἐλπίζει τὸ κύρως
 Εἰς αὐτῆς πρῶτον ἀφ' αὐτοῦ κινεῖται τὸ κύρως
 Καὶ γὰρ ὅτ' ἐλπίζει ἀφ' αὐτοῦ ἐλπίζει τὸ κύρως,
 Κυρὶ δ' αὐτοῦ ἐλπίζει αὐτὰ γὰρ οἷα ἐλπίζει ἀφ' αὐτοῦ.
 Παρθεναίης δ' ἐλπίζει ἀφ' αὐτοῦ ἐλπίζει τὸ κύρως,
 Τοῖον μὲν δ' ἐλπίζει ἀφ' αὐτοῦ ἐλπίζει τὸ κύρως.

Venus cara post Venerem, Minerva post Minervam.
 (Non enim terrestribus aequalem vaces mulieribus,
 Sed te filius Iovis Saturnus assimilò)
 Beatus qui te plantavit, & beata qua peperit mater,
 Venter, quæ te enixus est, felicissimus: sed preces
 Nostras exaudi, amorisque miseresce necessitati:
 Veneris ut sacerdos, exerce Veneris opera:
 Huc ades, initiare nuptialibus legibus dea:
 Virginem non decet administrare Veneri:
 Virginitas Venus non gaudet, si verò volueris
 Instituta dea: veneranda, & ceremonias fidas discere,
 Sunt nuptia & lecti: tu autem si amas Venerem,
 Maloentium mentem ama suavem legem amorum:
 Tuumque serum me accipe, & si volueris coniugem
 Quem tibi Cupido venatus est, suu sagittis affectus:
 Sicut audacem Herculem celer aurimurges Mercurius
 Servitum duxit Iardanem ad puellam, i. Omphalem:
 Tibi verò me Venus misit, & non sapiens attulit Mercurius.
 Virgo non te lates ex Arcadia Atalanta:
 Qua olim Milanoni amanti fugit lectum,
 Virginitatem curans: irata autem Venere,
 Quem prius non amans in corde posuit tota.
 Persuadere & tu cara, ne Veneris iram excites.
 Sic fatus, persuasit recusantis mentem puella,
 Animum amoripern errare faciens verbis.
 Virgo autem muta in terram fixit aspectum,
 Pudore rubefactam abscondens genam.
 Et terra trinit summissatam in vestigia: cum pudore autem
 Sæpe circa humeros suam contraxit vestem.
 Persuasionis enim hac omnia prænuntia: virginis autem
 Persuasa ad lectum promissio est silentium.
 Iam & suavia maris suscipe simulacrum amorum:
 Vrebat autem cor dulci igni virgo Hero,
 Pulchritudinisque suavi superseebat Leandri.
 Dum igitur ad terram habebat inclinatos oculos.
 Tunc & Leander opere sperare vidit

Κύριος εἶμι καὶ Κύριον, Ἀδελφεὶς μετ' Ἀδελφῶν.
 Οὐ γὰρ ὅτι χροίησι· ἴστω καλὴ στήμη ἐξίη.
 Ἀλλὰ σὺ θυγατέρα Διὸς Κρονίαν θ' εἶπες.
 Οὐδ' ὅς σ' ἐφύτευσε, καὶ ἔλπειν ἢ τέλει αἶψα.
 Γαστήρ ἢ σ' ἐλόχευσε, μεμάρταται δὲ ληΐων
 Ἡμετέρων ἐπικουρῶντος, δι' αἵ κτείνον αἰάγην.
 Κόπεδ' ὅς τις ἰδὲν αὖτις μετ' ἔχει Κύπεδ' ὅς τις
 Ἄδριανὸν πτόλιν γαμήλια στεμαίνουσιν.
 Παρθενὸν καὶ ἐπείκει ὑποδρίαν Ἀφροδίτη.
 Παρθενὸν καὶ Κύπερις αἰνέται, ὡς δ' ἐδέλφησε
 Θισμὰς τις ἐρώσται καὶ ὄργια περὶ δαλῶν.
 Ἐστὶ γὰρ καὶ λείπεται, πύθωνος δ' ἐιδίκεως Κυδερίας.
 Θηξινόων ἀγάταζι, μύθισθον δὲ πρὸς ἐρώτων.
 Σὺν δ' ἐκίττω μετὰ κίμωλον καὶ ὡς ἐδέλφησε, πρὸς κοίτῃ.
 Τὸν σοὶ ἔσθ' ἤχρυσεν ἰοῖς βήϊας κεχρίται.
 Βεδρασὶν Ἡρακλῆα, τοὺς χρυσόρρεκτος Βρμῆς
 Θητῶν ἐκίττω ἰαφιδῶν ποτὶ νύμφῃ.
 Σοὶ δὲ μετὰ Κύριος ἐπικτε, καὶ ὡς σὺ δὲ ἤγαγες Βρμῆς.
 Παρθένος ὅς τις αἰνέται ὅτι Ἀρχαδίνης Ἀταλαΐτης.
 Ἡ ποτὶ Μελαμίνος ἐρασιμὸν φύλῃ θύει,
 Παρθένος δὲ ἰχθυόσας, χλωσάμηνος δ' Ἀφροδίτης.
 Τὸν παρ' ὅς τις ἐπείκει, ἐπὶ κεραδίῃ δὲ τοῦ πατρὸς.
 Πείθει καὶ σὺ φίλα, μετὰ Κύπεδ' ἐμὴν ἐγείρει.
 Δι' αὖτις, παρ' ἐπείκει αἰαινομῆνης φρίνα κέρει.
 Θυμὸν ἐρωτοτόκας πρὸς πλάγας ἐπὶ μύθους.
 Παρθένος δ' Ἀφροδίτης ὅτι χροίη πῆξαι ἐπὶ πῆξαι.
 Αἰδοῖ ἐρυθρῶσαν ὑποκλίπῃσιν παρ' ἐμῇ.
 καὶ χροίη ἐξίει ἀκρὸς ὅτι ἴχθυον αἰδομῆν.
 Πολλάκις ἀμφ' αἰαισιπὸν ἰὸν ξαντέρῃ χετρίῃ.
 Πείθει γὰρ πᾶσι πάντα φεράμενα παρθενικῆς.
 Πείθει μὲν ποτὶ λείπει ὑποκλίπῃσιν ἐπὶ σιωπῇ.
 Ἡ δὲ καὶ γλυκύπερον ἐδέξατο κίον ὅτι ἐρώτων.
 Θίμωτο ὅτι κεραδίῃ γλυκύπερον πύρρι παρ' ἐμῇ.
 Κόμης δ' ἰμερῶντος αἰαισιπὸν Λεϊδῶν.
 Οὐρα μὲν οὐκ ποτὶ γῆρας ἔχει τῶν ἐπὶ πῆξαι.
 Τόφρος καὶ Δείατος ἐρωμανίται φερόσται

Non defatigabatur videns tenerum collum virginis.
 Serò verò Leandro suauem emisit vocem,
 Verecundia madidum ruborem stilians à facie:
 Hospes iam verbum forsàn & cautum moueres:
 Quis te variorum verborum docuit vias?
 Hec mihi, quis te duxit incam ad patriam terram?
 Hac autem omnia frustra luctus est quomodo n. vagus.
 Hospes cum sis & infidus, meo amori misceatur?
 Manifestè non possumus nuptiis legitimis coniungi.
 (Non enim meis parentibus placeat) si autem voles.
 Vt hospes profugus mea in patria manere,
 Non potes tenebrasam abscondere Venerem.
 Lingua enim hominum amica conuulsi in silentio aulem.
 Opus, quod perficit aliquis, in trivis audie
 Dic verò, ne cales tuum nomen, & tuam patriam,
 Non enim meum te lateat: mihi nomen inelytum Hero.
 Turris autem celebris mea domus altissima:
 Qua inhabitans cum ancilla quadam sola
 Sestiensem ante urbem supra profunda litora,
 Vicinum mari habeo multis consiliis parentum.
 Neque me prope vicina sunt coetanea: neque chortæ,
 Iuuenum adfunt: semper autem nocte & die
 Ex mari usque in sonat auribus sonitus.
 Sic fata, roseam sub veste calabat genam.
 Rursus pudore affecta, sua autem increpabat diſſa.
 Leander autem amorem perſeſſus acuto ſtimulo,
 Cogitabat quomodo amaris exerceret certamen.
 Virum enim variis consiliis amor sagittis domat:
 Et rursus viri vulnus medicatur: quibus autem dominat.
 Ipse empudorior, consuleret istis mortalibus.
 Ipse etiam, amanti auxiliatus est Leandro:
 Tandem autem ingemens arti, si iussum dixit verbum:
 Virgo tuum propter amorem, etiā asperam undam trāſilens,
 Si igni ſurſeat, & inuauigabilis erit aqua:
 Non timeas, quoniam undam tuam uadens cubile,
 Non ſuſcipiam reſonantem tranſſentis maris:

Z z ;

Sed semper per noctem portans madidus maritus
 Navigabo Hellespontum valde fluentem: non longè enim
 Con:ra tuam vrtem habeo oppidum Abydi:
 Tantum mihi vnâ lucernâ ab excelsâ tua turri
 E regione ostende per tenebras, ut intuens
 Sim nauis amorem habens tuum stellam lychnum.
 Atque ipsum aspiciens ne videam occidentem bootem,
 Nec asperum orionem, ac immadidam irâtionem currus,
 Patria obuia ad dulcem pertam venirens.
 Sed chara ome pe:flantes ventos
 Ne ipsam extinguant, & statim animam perdant,
 Lychnum mea viâ luciferum ducem,
 Si verè autem viâ meum nomen & tu scire,
 Nomen mihi Leander bene compia cenium Heras.
 Sic quidem clandestinâ nuptiâ constituebant misceri,
 Et nocturnam amicitiam & nuntium nuptiarum,
 Lucernâ testimoniâ patris sunt seruare:
 Illa quidè lucem extendere, hic autè undas longas trãfire,
 Pernotiones autem executi vigilum nuptiarum,
 A se inuitis separati sunt necessitate:
 Hac quidem suam ad turrim, hic autem obscurâ per noctem
 Ne quid erraret iacens signa turris,
 Navigabat pr: foudi fundamēti ad latum oppidū Abydi.
 Totamq; noctem coniugum clandestina desiderantes certa-
 Sape optarunt venire cu' iculum errantem noctem. Lmina,
 Iam atrata cucurrit noctis caligo.
 Viri somnum afferens, & non amanti Leandro:
 Sed multifrem apud litora maris
 Nuntium expectabat lucentium nuptiarum,
 Testimonium lucerna luyubri expectans,
 Ledi que clandestini proci speculantem nuntium.
 Ut verò vidit nigra obscuram noctem caliginem,
 Hero lucernam ostendit: accensa verè lucerna
 Animum Cupido exensit festinantem Leandri:
 Lucerna ardente coardet at: à verò mari
 In sanarum vngarum malis sonum fr: mium audire.

Αλλ' αἰεὶ καὶ νύκτα φορβόμενος ἵχθυος ἀκρίτης
 Νύξομαι ἐλθέσσι τοὺς ἀγάρθους καὶ ἱερὰς θύρας
 Αἰτία σέο πλῆθος ἵχθυος πολλοῦτον Ἀλφειῶν.
 Μοῦνοι ἡμεῖς ἵνα λήξον ὅπ' ἡλιδάτε σὺ πύργου
 Εὐφράτης ἀσφαλῆς καὶ κίφας ὄφρα ἰκθύντας
 Εὐσόμεθ' ἰλχαι ἑρπύσσει, ἵχθυος σῖθις ἀστὶρα λήξον·
 Καί μιν ὀπιπύθων, ἵα ἱψόμεθ' ὡς περ βεῖν τῶν.
 Οὐδ' ἀρ' αὖτις ὡρεῖται καὶ ἄβρεχον ὀλκὴν ἀμαξίας·
 Πατρίδ' αὖτις πόρος πρὸ γλυκύν ἔμεν ἱκθύνων.
 Αλλὰ φίλῳ μισθὸν ἄξο βαρυπνέοντας ἀήτας,
 Μή μιν ὑποσβίῃσιν, καὶ αὐτίκα θυμὸν ὀλίγῳ·
 Λύχρον ἡμῶν βιότιον φασίφρον ἡγμονῆα.
 Εἰς τὴν δ' ἰδέλεις ἡμῶν σῶμα καὶ σὺ δαίμων,
 Οὐδ' αὖ μοι Λεῖανδρον εἰς τὸ αἶν' ἔστις Ἡρόν.
 Ος οἱ μὲν κρυφίοισι γάμοις σπινθήρεσσιν ἐμὴν
 Καὶ τυχίῳ φιλότητι καὶ ἀγχιλίῳ ὑμνήσαντες
 Λύχρον μαρτυρεῖσιν ὅπως ὦται το φυλάξῃ.
 Ἡ μὲν φάσκει τινύειν, ὃ δ' ἡ κύματα μακρὰ φέρουσιν
 Πανυχίδας δ' αὐτίκας ἀκρομάται ὑμνήσαντες,
 Αλλήλων αἰεὶ τις ἐπισφίδηται αἰάγῃ.
 Ἡ μὲν εἶν' ἐπὶ πύργῳ, ὃ δ' ἐρριπίῳ αἰεὶ νύκτα,
 Μή τι φάσκει πλάζοιτο, ἔλθῃν σιμῆα σὺ γὰρ,
 Πλῆθ' ἐλθὼν ἐπὶ δ' ὅτ' ἄρ' ἔα δῶμον Ἀβύδου,
 Πανυχίδας δ' ὁ ἄρ' κρυφίῳ ποδῶντες αἰεὶ θάλασσαν,
 Πολλάκις ἡρήσαντο μοῖν' ἐπὶ θαλάμῳ πύλον ἑρπύων.
 Ἡ δὲ κυανόπτερος αἰεὶ δρῶν νυκτὸς ὀμίχλῃ
 Αἰδράσιν ὑπὸν ἄγρουσιν καὶ ὑπὸ ποδῶντι Λεῖανδρον·
 Αλλὰ πολυφλοίσβοιο παρ' ἡϊόνισσι θαλάσσης
 Ἀγχιλίῳ ἀνίμῳ φαεινομόρῳ ὀμνήσαντες,
 Ματυρίῳ λύχροιο πολυκλαύστοιο δοκῶντος,
 Εὐτὸς τε κρυφίῳ σπινθῆρι ποτὶ ἀγχιλίῳ τῶν.
 Ως δ' ἰδὲ κυανίῳ λιποφίγῃ νυκτὸς ὀμίχλῃ
 Ἡρόν' ὀλκῃν ἔειπεν αἰαπτομόρῳ δ' ἡ λύχρον
 Θυμὸν ἔρως ἱφλῆς ἐπειρομόρῳ Λεῖανδρον·
 Λόχρον χαρομόρῳ σπινθῆρι ποτὶ θαλάσσης
 Ματυρίῳ ἰοδίῳ πολυκλαύστοιο βίμβῳ ἀκρομάται.

Tremebat quidem primum: postea autē audaciā attollens,
 Talibus alloquebatur consolans mentem verbus:
 Gravē amor & mare implacabile, sed maris
 Est aqua: verū amoris me urit intestinus ignis.
 Assume ignem cor, ne time effusam aquam.
 Ades mihi in amorem, cur fluctus curas?
 Ignoras quod Venus nata est ē mari,
 Et dominatur Ponto, & nostris doloribus?
 Sic fatus membra amabilia exuit vestem,
 Ambabus vānibus suoque astrinxit capiti.
 Littorēque exiit, corpusque deiecit in mare,
 Splendentēque festinabat semper aduersus lucernam:
 Ipse remex ipse clāsu, ipse sibi nāuē,
 Hero autem alta lucifera super turri
 Princiosi auris undecunque spiraret ventus,
 Veste saepe lucernam tegebat, donec Sesti
 Multum fatigatus Leander iuit ad portuosum litus,
 Et ipsam suam ad turrim subuexit: ex ianuū verō
 Sponsū anhelantem complexa silentio,
 Spumeas ex capilla guttas adhuc stillantē maris,
 Duxit sponsam ornantē ad penetralia virginalis cubituli,
 Et corpus totum absterxit, corpusque unxit oleo
 Bene olenti roseo: & mare olentem extinxit odorem.
 Adhuc autem anhelantem altē stratu in lectū
 Sponsū circumfusa blanda emisit verba:
 Sponse multum laborasti, quæ non passus est sponsus alius.
 Sponsus multum laborasti: satū tibi est salsa aqua.
 Patetque piscosus fermentū maris.
 Huc nos sudorei mei impone sinibus.
 Sic illa hac locuta est. ille verō statim soluit Zonam,
 Et leges miserant benecola Venere,
 Et aud nuptiæ, sed sine choreis: erat lectus, sed sine hymnis:
 Non coniugium sacrum quisquam laudavit pœta:
 Non radarum illuminabat lux cubicularum lectum,
 Neque peragili quisquam insiluit chorea:
 Non hymenæum cantavit pater, & veneranda mater:

Ἰππεύμεν ὡς τὸ φερόμεν· ἵππετα δ' ἀφ' ὧν αἰετοὶ
 τοῖσι περὶ πλοῦτον παρηγοροῦσι φεῖνα μύθοις·
 Διὸς ἔργα κ' ἰόντες ἀμειλίχῃ· ἀπὸ δαλάσσης
 ἔστι ὕδωρ· τὸ δ' ἔργον ἱμέροισι ἐνδύμωχον πῦρ·
 Ἀλξιοπῦρ κρατὶν μὴ δειδῶσι νύχτων ἰδῶρ.
 Δούρομαι εἰς φιλότητα πρὸς ῥοδίων ἀλεγίζεις
 Ἀγχιόσσης, ἵππε Κυφίος ἀπὸ πύργου ὄρα δαλάσσης
 καὶ κρατὶν πύργου κ' ἡμέτερον ὁ δυνάστης
 ὧς εἰπὼν μύθῳ ἱερὰ ἔλπεσσι πείσας.
 Ἀμφότεροι παλάμῃσιν ἐὼν ἱσχυροὶ καλῶς
 ἦιον· δὲ ἱερὰ τε δῖμας δὲ ἱερὰ τε δαλάσσης
 Ἀμφοτέρω δὲ ἱσχυροὶ καὶ κρατὶν ἀντία λύχων.
 Αὐτὸς ἰὼν ἱρήνῃ, βαυτοῖσιν αὐτόματ' ἔταξεν.
 Ἡρώ δὲ ἡλικίᾳ πρὸς φαισφόρος ὑψοῖτο πύργου,
 Ἀδριατικῇ αὐραῖσι ὄρεν πρὸς ἑσπέρῃ.
 Φαίει πολλὰ καὶ λύχων ἐπίσκηπεν· εἰσὶν αὖτε Σιγῶν
 Πολλὰ καὶ λύχων ἀντιπρὸς ἑσπέρῃ· ἀκτῶν
 καὶ μὴν ἰὼν περὶ πύργον ἀντιπρὸς ἑσπέρῃ
 Νυμφίον ἀδελφεόν τε φερόμεντα σιωπῇ.
 Ἀφροδίτῃ δὲ δαμάσκειν ἐπὶ στήθεσσι δαλάσσης
 Ἡγάρεν νυμφίον καὶ μύθῳ τὸν παρδενίον·
 καὶ χόρῳ ταῦτα καὶ δὲ δῖμας δὲ ἱερὰ καὶ ἱερὰ.
 Εὐδὸς μὲν ῥοδίων κ' ἀπὸ πλοῦτον ἱσχυροὶ ὁ δὲ μύθῳ
 Εἰσὶν δὲ ἀδελφεοὶ τε βαυτοῖσιν ἐπὶ λήχῃσιν
 Νυμφίον ἀμφοτέρωσιν φερόμεντα ἱσχυροὶ μύθοις·
 Νυμφίον πολλὰ μύθῳ τε, καὶ μὴ παρδενίον δὲ μύθῳ·
 Νυμφίον πολλὰ μύθῳ τε, καὶ μὴ παρδενίον δὲ μύθῳ.
 Ὅδ' ἡνὶ ἱσχυροὶ τε βαυτοῖσιν ὁ δὲ δαλάσσης,
 Δούρομαι ἰσχυροὶς ἐμοῖς ἐπὶ κατὰ κελύφῃ.
 ὧς ἡμὲν ταῦτ' εἰπὼν ὁ δὲ αὐτὸς λύσας μέγαν
 καὶ δεσφῶν ἐπὶ δὲ πρὸς ἀφροδίτῃ κυδερῇ.
 Ἡνὶ γὰρ αὖτ' ἀπὸ πύργου ἱσχυροὶ ἀπὸ πύργου
 Οὐδ' ἀδελφῶν ἱσχυροὶ ἐπὶ δὲ πρὸς ἀφροδίτῃ
 Οὐδ' ἀδελφῶν ἱσχυροὶ ἐπὶ δὲ πρὸς ἀφροδίτῃ
 Οὐδ' ἀδελφῶν ἱσχυροὶ ἐπὶ δὲ πρὸς ἀφροδίτῃ
 Οὐδ' ἀδελφῶν ἱσχυροὶ ἐπὶ δὲ πρὸς ἀφροδίτῃ

Sed lectum sternens perficientibus nuptias in horis
 Silentium thalamum fixit sponsam verò ornans caligo.
 Et nuptia erant longè à canensu hymenai.
 Nox quidem erat illis nuptiarum ornatrix. nunquam aurora
 Sponsum vidit Leandrum valde notis in lectis.
 Navegabat autè è regione positi rursus ad populū Abydi,
 Nocturnos insatiabilis adhuc spirans hymenaios.
 Ast Hero longa induta veste suas latens parentes,
 Virgo diuina, nocturna mulier: utrique autem
 Sæpe optarunt descendere ad occasum auroreæ,
 Sic hi quidem amoris abscondentes vim,
 Occulta delectabantur inter se Venere.
 Sed paruum vixerunt in tempus, neque diu
 Inuicem potissunt multumagis nuptiis.
 Sed quando pruinosa venit hyemula hora,
 Horrendas commouens multarum vertiginum procillas,
 Profunditasque æfirmas & madida fundamenta maris,
 Hyemales spirantes verberabant venti:
 Nimbo percutientes totum mare: vapulante autem
 Iam nauem nigram fregit in duas partes terra.
 Hyemalis & infidum effugiens mare nauta,
 Sed non hyemalis te tumor ceccebat mari
 Fortassisne Leander: nuntius sed te terra
 Consuetam significans lucem nuptiarum
 Furentis te impulit securum mari,
 Crudelis & perfida: debebat autem infelix Hero
 Hyeme instante manere sine Leandro,
 Non amplius accedens breui tempora stellam lecterum:
 Sed amor & satum cogebat. allesta autem
 Parcarum ostendebat, non amplius facem amorum.
 Nox erat, cum maximè spirantes ventos
 Hyemalibus flatibus iaculantes venti
 Collecti irruunt in litus mari,
 Tunc Leander confusa spe sponsa,
 Valde sonanti ferebatur mari in dorso.
 Quæ ab unda, unda volebatur, accumulabatur verò aqua,
 Ætheri

Αλλὰ λείχῃ σοῖσάστα πλίσσι γάμοισιν ἐν ἄρχῃ
 Σιγῇ παστὴν ἱππῆσιν, ἐνυμφοκόμοισιν δὲ ὁμίλῃ.
 Καὶ γάμοις ἡμῶν ἀπαύδουσι ἀειδόμενοι ἱμέρωσαν·
 Νύξ μ' ἔλιν κένουσι γάμοισι, καὶ δὲ ποτ' ἡμῶν
 Νυμφόισιν εἶδ' Αἰαίδαρον ἀργυρώτοις ἐν λίκτρῳ.
 Νύχτο δὲ ἀπὸ πόρου πάλιν ποτὶ δῆμον Ἀλκίον,
 Εὐνυχίῳ ἀκέρητῳ ἵππῳ πείων ὑμνῶσαν·
 Ἡρόδῳ δὲ ἰλκεσί πεπλῶτο ἰοὺς λήθουσα πεκῆας,
 Παῖδεν θ' ὑμνῶσιν, τυχεῖ γυνὴ ἀμφοτέρω.
 Πολλὰ κίς ἠρήσαντο κατὰ δέμας ἐς δύστην ἡμῶν.
 Ὡς οἱ μὲν φιλέωσι τῷ ὑποκλίοντι ἀνὰ γὰρ
 Κρυπτάδην τέρποντο μετ' ἀνδρῶν κυδερῆν.
 Αλλ' ὁλόντων ζώοντων ὅτι χροῖται, καὶ δὲ ὅτι δύνανται
 Ἀγρύπνων δύναντο πελὺ πλάγτων ὑμνῶσαν.
 Αλλ' ὅτι παχύνεται ἱππῶνδε χεῖμας ὅρη,
 Φρενὸς ἀλίας θοῖνται πολὺς ἐρμῆς ἀλλας,
 Βένδρα δὲ ἀσπιδότα καὶ ὑγρὰ δεινὰ δαλάρων
 Χειμεῖον πνέοντες ἀεὶ συγγίζον ἀνταί,
 Λαίλαπι μασιζοῦντες ὅλιν δὲ αὖτε τυπόμενης ἢ
 Ἡδὴ νῦν μέλαινα ἀπὸ λασσῆς διχρῆδι χροῖται
 Χειμεῖον καὶ ἀπὸ δύναντο ἔξω δὲ αὖτε ναιετάει.
 Αλλ' ὅτι χεῖμας σὺ φέβῃ κατὰ ρυκὴ δαλάρων
 Καρτερίδου Αἰαίδαρι διακτείνει δὲ σιλήχῃ
 Ἡδὴ δὲ σιμῶνται φαισφορίῳ ὑμνῶσαν.
 Μαινομένης ὡς τρωῶν ἀφειδήσαντα δαλάρων
 Νηλεΐδης καὶ ἀπὸ τῶν ὀφθαλμῶν δὲ δύσμορος Ἡρόδῳ
 Χεῖμας ἱππῶν ὁμοῖον μῦθον ἀπαύδουσι Αἰαίδαρον,
 Μικρὸν ἀπὸ τῶν μιν μυυόμενον ἀστὶρ λίκτρων.
 Αλλὰ ποτ' ἢ καὶ μῶν βεῖνται τοὺς δαλάρων ἢ
 Μειζόνων ἀνέβαιναι καὶ καί τε δαλόν ἐρμῶν.
 Νύξ μὲν ὅτι μέλιντα βαρυνεῖσιν ἀνταί,
 Χειμεῖον πνέοντες ἀκοντίζοντες ἀνταί
 Ἀθρόον ἱμῶν πνέοντες ὅτι ῥημῶν δαλάρων
 Δὴ τότε Δείανδρος ὅς ἱππῶν ἱππῶν ἱππῶν
 Δυσκελεύων πεφόντο δαλάρων ὅτι νῦν.
 Ἡδὴ καὶ μῶν καὶ μῶν καὶ μῶν ὅτι νῦν.

Ætheri miscbatur mare: concitata est undique terra,
 Pugnantis ventres Zephyros autē contra spirabat eurus,
 Et notus in boream magnas immisit minas:
 Et fragor fuit inmutabilis valdisfremi mari,
 Grauis autem passus Leāder implacabilibus gurgitibus,
 Sæpe quidem precabatur aquoream Venerem:
 Sæpe autem & ipsum regem Neptunum maris.
 Atithæa non boream immemorim, relinquit nymphe.
 Sed si nullus auxiliatus est: amor autē non cœrcuit fata.
 Undique autem accumulatur malè obvio fluctus impetu
 Contritus ferebatur: pedum autem eius defecit vigor.
 Et vis fuit immobilis inquietarum manuum.
 Multa autem spontanea effusio fluctuat in guttur.
 Et potum inutilem impetuosus potavit mare.
 Et iam lucernam insidam extinxit amarus ventus,
 Et animam & amorem deflendi Leandri.
 Cum adhuc autem dirigeret iter vigilibus oculis,
 Stabat fluctuans miserū curru.
 Venit autem aurora & non vidit sponsum Hero.
 Circumquaque oculum dirigebat in lata dorsa mari,
 Sicuti videret errantem suum maritum.
 Lucernā extinctā apud fundamentum iuxta.
 Dilaniatum scopulis ut vidit mortuum maritum,
 Variam scindens circa pectora tunicam,
 Cum strepitu praeceps ab alia deturbata est turri.
 Atque Hero mortua est ob mortuum maritum:
 Suique potiti sunt & in ultima perniciē.

FINIS.

Αἰδέει μίσχ' αὖτις πόντος· αἰέχ' αὖτις πόντος·
 Μαρσὺν αἰέχ' αὖτις πόντος· αἰέχ' αὖτις πόντος·
 Καὶ νότος· εἰς βρεῖλ' αἰέχ' αὖτις πόντος·
 Καὶ κτύπος· αἰέχ' αὖτις πόντος·
 Αἰέχ' αὖτις πόντος· αἰέχ' αὖτις πόντος·
 Πολλὰ κ' αἰέχ' αὖτις πόντος·
 Πολλὰ κ' αἰέχ' αὖτις πόντος·
 Αἰέχ' αὖτις πόντος· αἰέχ' αὖτις πόντος·
 Αἰέχ' αὖτις πόντος· αἰέχ' αὖτις πόντος·
 Πολλὰ κ' αἰέχ' αὖτις πόντος·
 Καὶ ποτὶς αἰέχ' αὖτις πόντος·
 Καὶ δὴ λυγρὸν αἰέχ' αὖτις πόντος·
 Καὶ ψυγὴν αἰέχ' αὖτις πόντος·
 Εἰσεπὶ δ' αἰέχ' αὖτις πόντος·
 Ἰστατο κυρτὰ πολυκλαύτοις μερίμναις·
 Ηλυθε δ' αἰέχ' αὖτις πόντος·
 Πάπυδι δ' αἰέχ' αὖτις πόντος·
 Εἴπου ἰσαδρήσαντες ἀλγόνων ὅτι πόντος·
 Λύγρον σβεννύμενοι πόντος·
 Θρυπύμενοι πόντος·
 Δαιδάμονες πόντος·
 Ροιζήδιν πόντος·
 Καὶ δ' αἰέχ' αὖτις πόντος·
 Αἰέχ' αὖτις πόντος·

ἄπο: καιδε.) Fortasse scribendum δι' ἡμετέων σφυγμῶν νῆ-
σων. non ἀλυσρ. videtur illa voce non semel Notamus. Ifs.
Hort.

αὐτῶν μὴ ὁμολογῶν.) Legendum est ἵνα δυνώτα βοάτω. G.
Cant.

* (Luzile implu.) Legendum Hplu, ut est in ms. Ger. Fal-
kenburgius.